

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **KONREO, v. o. s.**, se sídlem Brno, Jana Nečase 1343/29, insolvenčního správce dlužníka FAU s. r. o., se sídlem Opava, Pekařská 1639/79a, zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Ostrava, Českobratrská 1403/2, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2017, č.j. 41871/17/5300-22442-711492, došlé Krajskému soudu v Ostravě dne 27. 11. 2017 ve 22:36:40 hod.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 27. 11. 2017 ve 22:36:01 hod. byla do datové schránky Krajského soudu v Brně dodána žaloba proti výše označenému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil dodatečné platební výměry vydané Specializovaným finančním úřadem dne 7. 2. 2017 (tato věc je u zdejšího soudu vedena pod *sp. zn. 29 Af 92/2017*). Žalobce v ní mimo jiné konstatoval, že z procesní opatrnosti žalobu podal jako insolvenční správce též u Krajského soudu v Ostravě, v jehož obvodu má sídlo daňový subjekt FAU s. r. o., jenž je hmotněprávním nositelem daňových práv a povinností.

Žalobcem zmiňovanou duplicitní žalobu Krajský soud v Brně obdržel dne 18. 12. 2017, kdy mu byla postoupena na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2017, č.j. 22 Af 145/2017-19, a to s odkazem na § 12a zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky. Postoupená věc je u zdejšího soudu vedena pod *sp. zn. 29 Af 96/2017*.

Zdejší soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o postoupené žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh i tehdy, jestliže o téže věci již řízení u soudu probíhá.

Uvedené ustanovení zakotvuje jako jednu z tzv. negativních podmínek řízení překážku zahájeného řízení (litispendence) bránící tomu, aby po zahájení řízení probíhalo u soudu o téže věci jiné řízení. Soud k ní přihlíží kdykoli za řízení, její existence způsobuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Jedná se o uplatnění zásady obecně platné v každém soudním řízení, že o téže věci nelze rozhodovat dvakrát (*ne bis in idem*), jež brání dvojímu projednání a rozhodování o témže předmětu řízení mezi týmiž účastníky. Jako taková je tato zásada jedním z pilířů principu právní jistoty mezi účastníky právních vztahů, a dále též výrazem zásady procesní ekonomie.

Podmínky pro odmítnutí návrhu z důvodu překážky litispendence jsou dvě: totožnost věci a existence dříve zahájeného a stále probíhajícího (tedy pravomocně neskončeného) soudního řízení o téže věci.

Totožnost věci je určována totožností účastníků řízení a totožností předmětu řízení. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je totožnost věci logicky dána totožností účastníků a napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 2 As 63/2011-60; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), jde tedy o případy, kdy stejný žalobce podá žalobu proti shodnému rozhodnutí téhož žalovaného. Tak tomu bylo i v daném případě, ostatně sám žalobce na tento svůj postup v žalobě upozorňoval. Totožnost věcí je zde tedy dána.

Současně je patrné, že splněna byla i podmínka existence dříve zahájeného a stále probíhajícího soudního řízení o téže věci. Pro posouzení této podmínky je vzhledem k § 32 s. ř. s. rozhodné, kdy konkurující si žaloby došly soudu; naopak bez významu zůstává, která z žalob byla dříve předána k poštovní přepravě (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2004, č. j. 4 Azs 189/2004-49, č. 381/2004 Sb. NSS). V daném případě žalobce předmětné žaloby podával elektronicky prostřednictvím datových schránek, což na tomto principu ničeho nemění. Zatímco do datové schránky Krajského soudu v Brně byla žaloba dodána dne 27. 11. 2017 ve 22:36:01 hod., do datové schránky Krajského soudu v Ostravě byla dodána téhož dne ve 22:36:40 hod. Nyní posuzovaná žaloba tak došla soudu později, tedy až v momentě, kdy již u něj probíhalo samostatné řízení zahájené žalobou téhož žalobce směřující proti témuž rozhodnutí žalovaného.

Vzhledem k tomu soud shledal, že ve vztahu k žalobě podané u soudu dne 27. 11. 2017 ve 22:36:40 hod., zde v současnosti existuje překážka litispendence – o téže věci již probíhá řízení u soudu. Jde o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení o této žalobě, pro který v tomto řízení není možné pokračovat. Z tohoto důvodu soud tuto žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Odmítnutá žaloba bude připojena k dříve zahájené věci.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. prosince 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
D. J.